Kungid äärele abiksa,
Tapperid taha toetsa;
Wardad warjuks wanemale,
Wiksatid nilepuhuhal.
Tuled teisu teistel seinaks,
Pangu rammu rauda wastu,
Wenna werda waenu wastu.
See ep ole wäla küttis-juttu,
See on sõja sõrna juttu,
Lauritsa lakingi juttu,
Ahtra ahermaade aurdu,
Põlend linna pärandusest.
Ei ep ole puna cha-puna,
Wäid o kaenu tule-puna,
Mäesamise mängi-puna,
Wennaverte mere-puna,
Mis on taewas tärretanud,
Pilwed pilul palistanud.
Ehmatelles eõtähte,
Kohkuma jäi koidutähte,
Kuu jäi palgel rahmatama.
Wenelane, wennikene,
Kaela leikja, karukene,
Harras purjast põrmetama,
Wirus tulda süsiwamaie,
Saatis Harju hänitajad,
Poletajad Põltsa-maale,
Wilettusi Wiljandisse.
Sarsalane sala ussi
Sisaliksu jäe sileda,
Ahnestab meid orja ikke,
Rauda-rooma rakkesse.

IV 36.

Läksin metsa võõtsimaie,
Esmaspäema hommikulla,
Mis ma leidsin metsa alta?
Leidsin warsi maesta lasta,
Wend ja õde mäetisesed.
Teine nuttis teise peale,
Teine pühkis teise silmi,
Pühkis sidiväätsuga,
Mina nellielt küsima:
„Miks te nallid kurdate?
Wai mis ärnad oigate?
Walate silma sisaraid?"
Kostawad nullad mõlemad:
„Eit meil maetud mulla süppe,
Taat meil maetud mulla süppe;
Ei meid keegi siin korista,